

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา
เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด
จากการค้ายาสูบ
พ.ศ. ๒๕๕๗

สำ

ประกาศองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา
เรื่อง ให้ใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา เรื่อง การเก็บภาษีบำรุง
องค์การบริหารส่วนจังหวัดจากการค้ายาสูบ
พ.ศ.๒๕๕๗

ด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลาได้ออกข้อบัญญัติ เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การ
บริหารส่วนจังหวัดจากการค้ายาสูบ พ.ศ.๒๕๕๗ โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา
และผู้ว่าราชการจังหวัดยะลา เพื่อดำเนินการจัดเก็บภาษียาสูบ จากการค้าในเขตจังหวัด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๓ วรรคสาม และมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติ
องค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.๒๕๕๒ จึงประกาศใช้บังคับข้อบัญญัติ
เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากการค้ายาสูบ พ.ศ.๒๕๕๗ โดยให้มีผลบังคับใช้
ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗

(นาย मुखตาร์ มะทา)
นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา
เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากการค้ายาสูบ

พ.ศ. ๒๕๕๗

หลักการ

พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๖๔ บัญญัติ ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจออกข้อบัญญัติเรียกเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากการค้ายาสูบ ในเขตจังหวัด โดยจัดเก็บเพิ่มขึ้นได้ไม่เกินมวนละสิบสตางค์

เหตุผล

ด้วยข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา พ.ศ.๒๕๕๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๕๖ ได้ตราข้อบัญญัติในการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากการค้าน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน ก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ และยาสูบ จากการค้าในเขตจังหวัด ไว้ในฉบับเดียวกัน จึงเป็นการสมควรยกเลิกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลาฉบับดังกล่าว และออกข้อบัญญัติการเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากการค้ายาสูบแยกต่างหาก เพื่อให้การจัดเก็บภาษีจากการค้าในเขตจังหวัดเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถนำภาษีที่จัดเก็บไปใช้ในการบริหารจัดการตามอำนาจหน้าที่ และให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนในเขตจังหวัดได้มากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลาฉบับนี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา
เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากการค้ายาสูบ
พ.ศ. ๒๕๕๗

โดยที่เป็นการสมควรออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา เพื่อให้การจัดเก็บภาษีจากการค้ายาสูบ ในเขตจังหวัด เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับสภาวะการณ์ปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ (๑) มาตรา ๕๑ และมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒ องค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลาจึงออกข้อบัญญัติไว้ โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา และผู้ว่าราชการจังหวัดยะลา ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากการค้ายาสูบ พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๕

(๒) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕

(๓) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖

บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศองค์การบริหารส่วนจังหวัด และระเบียบปฏิบัติอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้ว ซึ่งขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“ภาษี” หมายความว่า ภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่เรียกเก็บตามข้อบัญญัตินี้

“สินค้า” หมายความว่า ยาสูบชนิดบุหรี่ยิก้าแรต และบุหรี่ยิก้า

“การค้าในเขตจังหวัด” หมายความว่า การค้าส่งหรือค้าปลีกสินค้าภายในเขตจังหวัดยะลา

“ผู้ประกอบการ” หมายความว่า เจ้าของหรือผู้จัดการหรือคณะบุคคลอื่นซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของการค้าในเขตจังหวัด

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัด รองนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัด ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด และข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดแต่งตั้ง และมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ตามข้อบัญญัตินี้

“องค์การบริหารส่วนจังหวัด” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา

“ภาษีอากรค้างชำระ” หมายความว่า ภาษีตามข้อบัญญัตินี้ที่มีได้ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีภายในระยะเวลาที่กำหนดตามข้อบัญญัตินี้ หรือภาษีที่ชำระไว้ไม่ถูกต้อง หรือมีข้อผิดพลาดทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียขาดไป

ข้อ ๕ ให้นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา เป็นผู้รักษาการตามข้อบัญญัตินี้ มีอำนาจออกประกาศ ระเบียบ และคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศและระเบียบตามวรรคหนึ่ง เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
ข้อความทั่วไป

ข้อ ๖ ภาษีตามข้อบัญญัตินี้ให้อยู่ในอำนาจหน้าที่และการควบคุมขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

ข้อ ๗ ให้ผู้ประกอบการ ค้าส่งหรือค้าปลีกยาสูบชนิดบุหรี่ยิกาแรต หรือบุหรี่ยิการ์ ภายในเขตจังหวัดยะลา แต่ไม่รวมถึงผู้ประกอบการที่มีหลักฐานแสดงว่า ได้ซื้อหรือรับยาสูบชนิดบุหรี่ยิกาแรต หรือบุหรี่ยิการ์จากผู้ประกอบการที่ได้จดทะเบียนสถานการค้าและเสียภาษีการค้าในเขตจังหวัดยะลาแล้ว

ข้อ ๘ ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษียาสูบของการค้าในเขตจังหวัด ให้เกิดขึ้นในเวลาที่ได้รับมอบสินค้ายาสูบเข้าไปในสถานการค้ายาสูบ

ข้อ ๙ กำหนดเวลาต่างๆ ที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้ ถ้าผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติมีเหตุจำเป็นจนไม่สามารถปฏิบัติตามกำหนดเวลาได้ ให้นายกองการบริหารส่วนจังหวัดหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายมีอำนาจสั่งขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลาออกไปได้ตามความจำเป็นแก่กรณี

ข้อ ๑๐ หนังสือเรียก หนังสือแจ้งให้เสียภาษี หรือหนังสืออื่นที่มีถึงบุคคลใด เพื่อปฏิบัติการตามข้อบัญญัตินี้ ให้ส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ หรือให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือเจ้าพนักงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนำไปส่ง ณ ภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่ หรือสำนักงานของบุคคลนั้น ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของบุคคลนั้น ถ้าไม่พบผู้รับ ณ ภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่หรือสำนักงานของผู้รับ จะส่งให้แก่บุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วและอยู่หรือทำงานในบ้านหรือสำนักงานที่ปรากฏว่าเป็นของผู้รับนั้นก็ได้

ถ้าไม่สามารถส่งหนังสือตามวิธีในวรรคหนึ่งได้ จะกระทำโดยวิธีปิดหนังสือนั้นในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สำนักงานสถานการค้า หรือถิ่นที่อยู่ของผู้รับนั้น หรือโฆษณาข้อความย่อในหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นที่จำหน่ายเป็นปกติในท้องถิ่นนั้นก็ได้

เมื่อได้ปฏิบัติการตามวิธีการดังกล่าวในวรรคหนึ่งหรือวรรคสองได้ล่วงพ้นไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน ให้ถือว่าผู้รับได้รับหนังสือนั้นแล้ว

หมวด ๒
อัตราภาษีที่เรียกเก็บ

ข้อ ๑๑ อัตราภาษียาสูบชนิดบุหรี่ยิกาแรต และบุหรี่ยิการ์ อัตรา만원ละ ๙.๓๐ สตางค์

หมวด ๓
การจดทะเบียน

ข้อ ๑๒ ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนสถานการค้าต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามแบบที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด ณ สำนักงานองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือสถานที่อื่นตามที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด ภายในระยะเวลา ดังนี้

(๑) ในกรณีที่ประกอบการค้าอยู่ก่อนข้อบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนสถานการค้าภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ

(๒) ในกรณีที่ประกอบการค้าเมื่อข้อบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนสถานการค้าภายในสามสิบวัน นับแต่วันเริ่มดำเนินการค้าในเขตจังหวัด

/ในกรณี.....

ในกรณีที่ผู้ประกอบการได้จดทะเบียนสถานการค้าต่อเจ้าหน้าที่ของกรมสรรพสามิตไว้แล้ว ถือว่าเป็นทะเบียนสถานการค้าตามวรรคหนึ่ง

ให้ถือว่าใบอนุญาตขายยาสูบหรือนำออกแสดงเพื่อขายยาสูบชนิดบุหรี่ซิการ์เรต หรือบุหรี่ซิการ์ที่เจ้าพนักงานกรมสรรพสามิตออกให้เป็นทะเบียนสถานการค้าตามวรรคหนึ่งด้วย

ข้อ ๑๓ เมื่อผู้ประกอบการได้ยื่นคำขอจดทะเบียนสถานการค้าโดยถูกต้องแล้ว ให้นายกองคการบริหารส่วนจังหวัดหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายออกใบทะเบียนสถานการค้าให้

ข้อ ๑๔ ผู้ประกอบการต้องแสดงใบทะเบียนสถานการค้าไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สถานการค้าหรือสำนักงานของผู้ประกอบการ

ข้อ ๑๕ เมื่อผู้ประกอบการจะย้าย เลิก โอน หรือควบสถานการค้า ให้แจ้งการย้าย เลิก โอน หรือควบสถานการค้า ตามแบบที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด ณ สำนักงานองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือสถานที่อื่นตามที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด ก่อนวันย้าย เลิก โอน หรือวันควบสถานการค้า ไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

หมวด ๔

การยื่นแบบรายการภาษีและการชำระภาษี

ข้อ ๑๖ ให้ผู้ประกอบการยื่นแบบรายการภาษีตามแบบที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด พร้อมกับชำระภาษีต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สำนักงานองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือสถานที่อื่นตามที่นายกองคการบริหารส่วนจังหวัดกำหนด ภายในวันที่สิบของเดือนถัดจากเดือนที่ความรับผิดในอันที่จะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น

เศษของหนึ่งบาทของภาษีที่ต้องชำระตามวรรคหนึ่งให้ปัดทิ้ง

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมินภาษีเป็นหนังสือต่อผู้มีหน้าที่เสียภาษี ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีชำระภาษีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้ง

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่ผู้ประกอบการไม่เห็นด้วยกับการประเมินภาษี ตามข้อ ๑๗ ให้อุทธรณ์ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ ทั้งนี้ ให้นาระยะเวลาการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาใช้บังคับ

หมวด ๕

อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๑๙ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ประเมินภาษี เบี้ยปรับ และเงินเพิ่ม ตามข้อบัญญัติจากผู้มีหน้าที่เสียภาษี เมื่อผู้มีหน้าที่เสียภาษีมิได้ยื่นแบบรายการภาษีภายในเวลาที่ข้อบัญญัตินี้กำหนด หรือผู้มีหน้าที่เสียภาษี ยื่นแบบรายการภาษีไว้ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาดทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียขาดไป หรือผู้มีหน้าที่เสียภาษีไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกหรือคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือไม่ยอมตอบคำถามของพนักงานเจ้าหน้าที่อันเป็นสาระสำคัญเกี่ยวกับการประเมินภาษีโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือไม่สามารถแสดงหลักฐานเพื่อการคำนวณภาษี

เมื่อประเมินแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมินเป็นหนังสือต่อผู้มีหน้าที่เสียภาษี

(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกผู้ประกอบการหรือบุคคลใดที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งบัญชี เอกสาร หลักฐาน หรือสิ่งอื่นที่จำเป็น เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องใช้เวลาบุคคลนั้น ไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่รับคำสั่งนั้น

/หมวด ๖.....

หมวด ๖

บัญชีหลักฐานและการปฏิบัติ

ข้อ ๒๐ ให้ผู้ประกอบการทำบัญชีประจำวันและงบเดือนแสดงรายการเกี่ยวกับสินค้าที่จำหน่ายตามแบบที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด หรือตามแบบที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายอนุมัติให้ใช้เป็นบัญชีประจำวันและงบเดือนแสดงรายการเกี่ยวกับสินค้าที่จำหน่ายได้ เนื่องจากมีสาระสำคัญครบถ้วนเช่นเดียวกับที่กำหนดในแบบที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด

บัญชีประจำวันตามวรรคหนึ่ง ให้ทำให้แล้วเสร็จภายในสามวันนับแต่วันที่มิเหตุที่จะต้องลงรายการนั้นเกิดขึ้น และให้เก็บรักษาไว้ไม่น้อยกว่าห้าปีที่สถานการค้าพร้อมทั้งเอกสารประกอบการลงบัญชีดังกล่าว

งบเดือนตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สำนักงานองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือสถานที่อื่นตามที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด ภายในวันที่ยี่สิบของเดือนถัดไป

การทำบัญชีประจำวันและงบเดือนตามข้อบัญญัตินี้ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจะอนุญาตให้กระทำโดยใช้เครื่องอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ หรือวิธีใดๆ ก็ได้

หมวด ๗

การเปรียบเทียบคดี

ข้อ ๒๑ ให้ความผิดตามข้อบัญญัตินี้เป็นความผิดที่เปรียบเทียบได้ และให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด และข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดแต่งตั้งเป็นผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ

เมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบ ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

กรณีผู้กระทำความผิด ไม่ยอมชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบ ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด ส่งสำนวนให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดี เว้นแต่ผู้กระทำความผิดยินยอมให้เปรียบเทียบปรับในชั้นพนักงานสอบสวน โดยให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนคืนกลบองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อดำเนินการเปรียบเทียบปรับต่อไป

เงินค่าปรับตามวรรคสอง หรือวรรคสาม ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

หมวด ๘

เบี้ยปรับและเงินเพิ่ม

ข้อ ๒๒ ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเสียเบี้ยปรับในกรณีและตามอัตรา ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีมิได้ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีภายในกำหนดเวลาตามหมวด ๔ ไม่ว่าจะจดทะเบียนสถานการค้าไว้แล้วหรือไม่ ให้เสียเบี้ยปรับอีกสองเท่าของเงินภาษี

(๒) ในกรณีมิได้ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีไว้ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาดทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียขาดไป ให้เสียเบี้ยปรับอีกหนึ่งเท่าของเงินภาษีที่เสียขาดไปนั้น

ข้อ ๒๓ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีได้ไม่ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีภายในกำหนดเวลา หรือชำระขาดจากจำนวนภาษีที่ต้องเสีย ให้เสียเงินเพิ่มอัตร้อยละ ๑.๕ ต่อเดือน หรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องชำระ โดยไม่รวมเบี้ยปรับ และการคำนวณเงินเพิ่มดังกล่าวมิให้คิดทบต้น

เงินเพิ่มตามข้อนี้ มิให้เกินกว่าจำนวนภาษีที่ต้องชำระโดยไม่รวมเบี้ยปรับ

ข้อ ๒๔ เบี้ยปรับและเงินเพิ่ม อาจงดหรือลดลงได้ตามระเบียบที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด เบี้ยปรับและเงินเพิ่ม ให้ถือเป็นเงินภาษี

หมวด ๙
การบังคับชำระภาษีค้าง

ข้อ ๒๕ การบังคับเรียกเก็บภาษีอากรค้างชำระ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามมาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒

หมวด ๑๐
บทกำหนดโทษ

ข้อ ๒๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อ ๑๒ หรือข้อ ๑๔ หรือข้อ ๑๕ หรือข้อ ๒๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

ข้อ ๒๗ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีผู้ใดไม่ยื่นแบบรายการภาษีเพื่อหลีกเลี่ยงหรือ พยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ

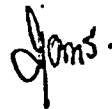
ข้อ ๒๘ ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ หรือตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ หรือนำพยานหลักฐานเท็จมาแสดง หรือยื่นบัญชีหรือเอกสารอันเป็นเท็จ เพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หมวด ๑๑
บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๙ บรรดาข้อบัญญัติที่ให้ยกเลิกตามข้อ ๓ แห่งข้อบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีที่ค้างอยู่ หรือที่พึงชำระก่อนวันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ

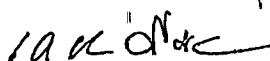
ข้อ ๓๐ บรรดาประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ออกตามข้อบัญญัติที่ให้ยกเลิกตามข้อ ๓ แห่งข้อบัญญัตินี้ ให้คงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ออกตามข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่ ๘ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗

(นาย मुखตาร์ มะทา)
นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา

เห็นชอบ

(นายเดชรัฐ สิมศิริ)
ผู้ว่าราชการจังหวัดยะลา